

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Η **Αριθ. 503/7.10.2008**

Σήμερα ημέρα Τρίτη 7 Οκτωβρίου 2008 και ώρα 11:00 το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος του ΕΣΡ Ιωάννης Λασκαρίδης ο Αντιπρόεδρος Νέστωρ Κουράκης και τα μέλη Εύη Δεμίρη, Ίριδα Αυδή-Καλκάνη, Γιάννης Παπακώστας, Κωνσταντίνος Τσουράκης και Κωνσταντίνος Αποστολάς.

A. Ιστορικό-Νομική θεμελίωση

1. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κατά τη σημερινή συνεδρίαση ασχολήθηκε με την υπό της εταιρείας με την επωνυμία **ANTENNA TV A.E.**, ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **ANTENNA** ενδεχομένη παραβίαση της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας.
2. Η συζήτηση της υποθέσεως πραγματοποιήθηκε την 16^η Σεπτεμβρίου 2008.
3. Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τις ακόλουθες διατάξεις:

I. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος, κατά το οποίο η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ που είναι ανεξάρτητη αρχή όπως ο νόμος ορίζει.

II. Το άρθρο 8 παρ. 1 του Π. Δ/τος 100/2000, κατά το οποίο οι τηλεοπτικοί φορείς οφείλουν να μη μεταδίδουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων ενώ εξάλλου, κατά την παράγραφο 3 του αυτού άρθρου, όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα κατατάσσονται σε κατηγορίες ανάλογα με τον βαθμό της δυσμενούς επίδρασης που μπορεί να έχει το περιεχόμενό τους στην προσωπικότητα και στην εν γένει ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων, γι' αυτό σε κάθε κατηγορία αντιστοιχεί ένα ειδικό σύμβολο, το οποίο μεταδίδεται επί της οθόνης, σε όλη τη διάρκεια του προγράμματος, ή σε καθορισμένο τμήμα αυτής.

III. Το άρθρο 9 παρ. 1 και 3 του Κανονισμού 2/1991 κατά το οποίο η παρουσίαση οποιασδήποτε μη ειδησεογραφικής εκπομπής πρέπει να σταθμίζει την αρνητική επιρροή που μπορεί η εκπομπή να ασκήσει στους ανήλικους αν προβληθεί σε χρόνο που συνηθίζουν να παρακολουθούν ανήλικοι και οι εκπομπές δεν πρέπει να περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα προγράμματα που περιέχουν σκηνές άσκοπης βίας.

IV. Το άρθρο 9 παρ. 2 και 4 του Π.Δ/τος 77/2003 κατά το οποίο τα πρόσωπα που αναφέρονται στις εκπομπές πρέπει να απολαμβάνουν δίκαιης, ορθής και αξιοπρεπούς

συμπεριφοράς ενώ σε περίπτωση βαριάς προσβολής της αξιοπρέπειας η τυχόν συναίνεση του παθόντος δεν αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής.

V. Το άρθρο 11 παρ 4 του Π.Δ/τος 77/2003 κατά το οποίο δεν χρησιμοποιείται εικόνα, ούτε αναφέρεται το όνομα, ούτε γίνεται με άλλο τρόπο σαφής η ταυτότητα θύματος εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας όπως βιασμού ή άλλων ασελγών πράξεων.

VI. Το άρθρο 4, παρ. 1, στοιχείο β, ε του Ν. 2863/2000, κατά το οποίον το Ε.Σ.Ρ ελέγχει την τήρηση των όρων που προβλέπονται στην εκάστοτε ισχύουσα ραδιοτηλεοπτική νομοθεσία και επιβάλλει τις νόμιμες κυρώσεις.

B. Αιτιολογικό

Εκ των στοιχείων του φακέλου, των ισχυρισμών του εκπροσώπου της εταιρείας με την επωνυμία **ANTENNA TV A.E.**, ιδιοκτήτριας του ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **ANTENNA**, του υποβληθέντος υπομνήματος και της παρακολουθήσεως από μαγνητοταινία της εκπομπής «Αξίζει να το δεις» της 20-5-2008 έλαβαν χώρα τα παρακάτω περιστατικά:

Ωρα μετάδοσης: 15:45-17:40

Παρουσιάστρια: Κ. Τατιάνα Στεφανίδου

Σήμανση: Μπλε – λευκός κύκλος. Η σήμανση εμφανίζεται κατά την έναρξη για 3' και 58'', μετά το πρώτο διάλειμμα για 2' και 4'', μετά το 2^ο διάλειμμα για 1' και 18'' και μετά το τρίτο διάλειμμα για 1' και 39''.

Επεξήγηση: Κατάλληλο, επιθυμητή η γονική συναίνεση. Εμφανίζεται κατά την έναρξη για 44''.

Αιτία καταγγελίας: Βιασμοί εντός οικογένειας

Θέμα εκπομπής: Το πρώτο θέμα ασχολείται με τη Δήμητρα, κοπέλα που βιάστηκε από τον πατριό της στα δώδεκά της χρόνια και με τη συναίνεση της μητέρας της εξαναγκάστηκε να εκδίδεται. Στο δεύτερο θέμα φιλοξενούνται μέλη και ο δικηγόρος της οικογένειας Μακρή, οι οποίοι μετά από πολύχρονο δικαστικό αγώνα δικαιώθηκαν για τον θάνατο της μητέρας, Κλημεντίνης Μακρή.

Καλεσμένοι: κ. Μ. Δολιανίτου Ψαράκη, διδάκτωρ ψυχολογίας, κ. Χ. Μαυράκη, ψυχοπαιδαγωγική σύμβουλος.

Η Δήμητρα εμφανίζεται σε ζωντανή μετάδοση σε 1^ο πρόσωπο χωρίς απόκρυψη στο στούντιο.

Στεφανίδου: ...Σήμερα έχουμε μια πάρα πολύ δύσκολη εκπομπή. Δύσκολη για μένα. Πολύ δύσκολο θέμα. Πολύ σκληρό. Η ιστορία που θα παρακολουθήσετε θα μπορούσε να είναι μυθιστόρημα; Θα μπορούσε να είναι ίσως το σενάριο κάποιας ταινίας; Δύσκολα. Δε νομίζω. Δε νομίζω ότι γυρίζονται πια τόσο σκληρές ταινίες. Η σημερινή μας καλεσμένη είναι μια εικοσιτετράχρονη γυναίκα, η οποία είναι η πρωτότοκη κόρη της οικογένειας που είχε συγκλονίσει το πανελλήνιο. Οικογένειας. Δε θα πρεπε να χρησιμοποιώ τη λέξη αυτή. Είχε συγκλονιστεί το πανελλήνιο πριν από λίγο καιρό. Ο πατριός και η μητέρα εξέδιδαν το δωδεκάχρονο κοριτσάκι τους. Σε ηλικιωμένους κυρίους. Είχαν γίνει πάρα πολλές συζητήσεις τότε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης για το ρόλο της τοπικής κοινωνίας, για το αν γνώριζαν και δεν έπραξαν τίποτα, μία μάνα, που αν αληθεύουν τα όσα έχουμε ακούσει και αν αληθεύουν οι ισχυρισμοί της Δήμητρας που θα καθίσει δίπλα μου, μια μάνα-τέρας που θα την κρίνει το δικαστήριο. Και το λέω έτσι διότι, αν αληθεύουν οι ισχυρισμοί,

για οποιαδήποτε γυναίκα του κόσμου θα χρησιμοποιούσα αυτό το χαρακτηρισμό, αν είχε αυτή τη συμπεριφορά απέναντι στα παιδιά της. Κατηγορείται ότι εξέδιδε τα παιδιά της. Το δωδεκάχρονο κοριτσάκι της σε ηλικιωμένους κυρίους. Η εικοσιτετράχρονη Δήμητρα είναι η πρωτότοκη της οικογένειας και της συνέβη επίσης στα δώδεκά της. Το ίδιο ακριβώς πράγμα. Έχει ζήσει τη φρίκη. Τι έχει περάσει το κορίτσι αυτό; Πως ζει σήμερα; Πόσο βαθιά μπορεί να πληγωθεί ένα παιδί στα δώδεκα όταν τη βιάζει ο πατριός και στη συνέχεια, με τη συναίνεση της μάνας, την εκδίδει σε ηλικιωμένους κυρίους μέσα στο ίδιο τους το σπίτι; Αυτή η εικοσιτετράχρονη γυναίκα σήμερα τι σκέφτεται; Τι πληγές κουβαλάει; Πως θα συνεχίσει τη ζωή της; Πως θα συνεχίσει τη ζωή της; Η Δήμητρα θα βρεθεί σε λίγο εδώ κοντά μας, έχει βρει έναν σύντροφο ο οποίος την στηρίζει, έχει αποκτήσει και ένα παιδί πρώτο μαζί του που έχει πάει σε ίδρυμα και θέλει να το αγκαλιάσει ξανά, ένα κορίτσι με πολλά προβλήματα όπως καταλαβαίνετε, θα έρθει εδώ, θα μιλήσει ανοιχτά, μια συνέντευξη που σοκάρει, μια συνέντευξη γροθιά στο στομάχι, θα ήθελα όλοι σας που παρακολουθείτε να σταθείτε στο πλευρό της, όπως θα σταθούμε κι εμείς...

Ακολουθεί το πρώτο βίντεο.

(Λεζάντα «Ο πατριός μου με βίασε όταν ήμουν 12 ετών»)

Αφηγητής: Σοκ προκάλεσε πριν από έναν μήνα η δημοσιοποίηση της υπόθεσης μίας δωδεκάχρονης που εκδιδόταν από την ίδια τη μητέρα της και τον πατριό της. Η φρίκη αυτής της υπόθεσης όμως έγινε μεγαλύτερη όταν η Δήμητρα, η μεγαλύτερη κόρη της οικογένειας που είχε φύγει από το σπίτι των γονιών της εδώ και χρόνια, αποκάλυψε πως εκδιδόταν και εκείνη από την μητέρα και τον πατριό. Η ζωή της νεαρής γυναίκας ξεκίνησε πριν από εικοσιτέσσερα χρόνια και όπως υποστηρίζει μεγάλωσε έχοντας ως πατρική φιγούρα έναν άνδρα που δεν ήταν ο πραγματικός της πατέρας.

Δήμητρα: Εγώ τον βιολογικό μου πατέρα δεν τον ξέρω. Δεν ξέρω ποιος είναι. Έχει εξαφανιστεί. Η μητέρα μου ήτανε σε μπαρ, σέρβιρε ποτά και πήγαινε και με πελάτες, δούλευε. Ήτανε φαντάρος ο πατριός μου και έτσι γνωριστήκανε και παντρευτήκανε μαζί.

Αφηγητής: Σύμφωνα με την Δήμητρα οι άσχημες στιγμές της ζωής της ξεκίνησαν από την παιδική της ηλικία. Τόσο στο σπίτι όσο και στο σχολείο το μικρό τότε κορίτσι γνώρισε μόνο το χλευασμό και την απομόνωση.

(Στη συνέχεια για δευτερόλεπτα ακολουθεί τίτλος κοντά στο κάτω μέρος της οθόνης «Τα πρώτα χρόνια στην κόλαση»)

Δήμητρα: Καλές εμπειρίες δεν έχω. Άμα σας πω έχω κακές εμπειρίες. Με τους συμμαθητές μου τίποτα. Μόνη μου ήμουνα. Στο προαύλιο στο διάλειμμα που έβγαινα καθόμουνα μόνη μου. Αυτά τα παιδιά μας βρίζανε. Μας έλεγαν δεν έχεις πατέρα, δεν έχεις πατέρα. Και μένα όμως αυτό με πείραζε. Και ούτε φίλες έκανα. Έτσι, πάντα με τις αδερφές μου. Στα διαλείμματα με τις αδερφές μου. Παντού με τις αδερφές μου. Με φίλες με τίποτα.

Αφηγητής: Το πραγματικό μαρτύριο για εκείνη όμως άρχισε μόλις στα δώδεκά της. Σε αυτή την τρυφερή ηλικία όπως ισχυρίζεται η Δήμητρα κακοποιήθηκε και αναγκάστηκε να ικανοποιήσει τις διεστραμμένες ορέξεις του πατριού της.

(Για δευτερόλεπτα ακολουθεί τίτλος προς το κάτω μέρος της οθόνης «ο βιασμός από τον πατριό»)

Δήμητρα: Εγώ ήμουνα στο σπίτι και η μαμά μου είχε πάει κάπου. Έφυγε από το σπίτι. Δεν ήταν στο σπίτι και πήγα στο δωμάτιο γω και μου λέει ο πατριός μου θέλω να κάνουμε, να με, να με κακοποιήσει ήθελε. Έκανε τη, με κακοποίησε. Εγώ

φώναζα αλλά δε μ' άκουγε κανένας να με σώσει. Φώναζα, είπα βοήθεια και αυτά, τίποτα.

(Τίτλος στο κάτω μέρος της οθόνης «Με εξέδιδαν ο πατριός και η μητέρα μου»)

Αφηγητής: Όπως λέει η εικοσιτετράχρονη σήμερα γυναίκα, αυτό που θα ακολουθούσε τον βιασμό από τον θετό της πατέρα θα ήταν ακόμα πιο φρικτό. Η ψυχή και το κορμί της θα γινόταν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τον ίδιο τον πατριό της, ο οποίος σύμφωνα με τα λεγόμενα της Δήμητρας, την εξέδιδε.

(Για δευτερόλεπτα ακολουθεί τίτλος προς το κάτω μέρος της οθόνης «η αρχή της εκμετάλλευσης»)

Δήμητρα: Μετά απ' την κακοποίηση που μου 'κανε, μετά από τρεις μέρες άρχισε να με εκδίδει σε άλλους. Ε, έπαιρνε τηλέφωνο, το τηλέφωνό του και έκλεινε ραντεβού χωρίς να ξέρω γω τίποτα. Και μου λέει ο πατέρας μου θα πας μ' αυτόν. Εγώ του είπα όχι, δε θα πάω μ' αυτόν. Μου λέει, θα πας μου λέει, γιατί θα φας πολύ ξύλο. Και αναγκάστηκα και πήγα. Ήτανε πενήντα δύο, πενήντα, εβδομήντα, ογδόντα, μεγάλοι άνθρωποι.

Αφηγητής: Η Δήμητρα όπως ισχυρίζεται, παραδινόταν καθημερινά σε διεστραμμένους ανθρώπους που τραυμάτιζαν ανεξίτηλα το παιδικό κορμί και την ψυχή της. Διέξοδο από το μαρτύριο αυτό όπως λέει δεν υπήρχε καθώς ήταν αντιμετώπι με την ανοχή της μητέρας της αλλά και με τους δικούς της φόβους για το τι θα πει ο κόσμος.

(Για δευτερόλεπτα ακολουθεί τίτλος προς το κάτω μέρος της οθόνης «η μητέρα μου γνώριζε»)

Δήμητρα: Τα 'ξερε η μάνα μου όλα αυτά αλλά δε μιλούσε. Ποτέ δεν είπα τι συμβαίνει μες στο σπίτι γιατί ντρεπόμουνα.

Αφηγητής: Η καθημερινότητα της Δήμητρας όπως υποστηρίζει περιοριζόταν στο σκοτεινό δωμάτιο του σπιτιού όπου οι γονείς της την είχαν κλεισμένη.

Δήμητρα: Ε, είχαν ένα δωμάτιο συγκεκριμένο. Και με πηγαίναν σ' αυτό το δωμάτιο. Και με βίαζε εκεί στο δωμάτιο. Η μάνα μου όμως ήτανε στο σπίτι μαζί με τον πατριό μου. Αυτό μου είπε. Με βίασε, έδωσε πόσα λεφτά έδωσε στη μητέρα μου και έφυγε. Μετά βρήκε άλλους. Ξανά πάλι τα ίδια. Με ξαναπηγαίνει στο δωμάτιο κι αυτός. Πολλές φορές ερχόντουσαν τρεις φίλοι του πατέρα μου και με κακοποιούσαν.

(Τίτλος στο κάτω μέρος της οθόνης «Η μητέρα μου έπαιρνε χρήματα για να με εκδίδει»)

Αφηγητής: Παραδομένη στο μαρτύριο που οι ίδιοι οι γονείς της είχαν επιβάλλει να βιώνει καθημερινά, η Δήμητρα όπως λέει αντίκρισε ακόμα και τον θάνατο.

(Για δευτερόλεπτα ακολουθεί τίτλος προς το κάτω μέρος της οθόνης «αντιμέτωπη ακόμα και με το θάνατο»)

Δήμητρα: Μία μέρα είχα πάει σ' ένα σπίτι. Και επειδή δεν ήθελα να του κάνω τις ορέξεις του με μαχαίρωσε. Με μαχαίρωσε στα πόδια, στο χέρι, με χτυπούσε στο κεφάλι. Αυτός σηκώθηκε κι έφυγε με τη μηχανή και μ' άφησε μες στα αίματα.

(Ακολουθεί τίτλος στο κάτω μέρος της οθόνης «Με μαχαίρωσαν για να με βιάσουν»)

Ε, κάποια στιγμή βρίσκω ευκαιρία και φεύγω. Και κρύφτηκα για να μη με δει. Ε, και το βράδυ εμφανίστηκα εγώ στη γειτονιά μου. Και πάω στη μητέρα μου επάνω και της λέω μητέρα βοήθησέ με, σε παρακαλώ πολύ να με πας σ' ένα γιατρό. Γιατί αυτά της λέω είναι μαχαιριές. Και μου λέει η μητέρα μου φύγε από δω πέρα και μην ξαναπατήσεις εδώ πέρα. Δεν είσαι λέει παιδί μας πια. Το είπε η μητέρα μου αυτό.

Αφηγητής: Σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών μία απόφαση των γονιών της θα άλλαζε τον τόπο του μαρτυρίου για εκείνη. (Ακολουθεί για δευτερόλεπτα τίτλος προς το κάτω μέρος της οθόνης «το μαρτυρικό ταξίδι προς την Αλβανία». Λεζάντα στο κάτω μέρος της οθόνης «Με έστειλαν στην Αλβανία να εκδίδομαι»)

Δήμητρα: Όταν έφτασα δεκατέσσερων χρονών μου πήραν τα χαρτιά και με στείλανε στην Αλβανία. Με μία φίλη της μητέρας μου. Για να με εκδίδει και να παίρνει χρήματα. Το πρωί κοιμόμουν και το βράδυ ξύπναγα. Ήμουν ξάγρυπνη όλη τη νύχτα. Με κακοποιούσανε. Έτρωγα μία φορά την ημέρα. Είχα γίνει πια κουρέλι. Επιστροφή στο στούντιο.

Στεφανίδου: Φίλες και φίλοι η Δήμητρα είναι κοντά μας. Ένα κορίτσι που παρά τα όσα έχει περάσει, που, (δεν χάνω;) για να κάνω τον πρόλογο σήμερα. Δεν μπορούσα. Δεν μπορείς να περιγράψεις με λόγια αυτή τη φρίκη. Δεν υπάρχουν λόγια γι' αυτή τη φρίκη. Ότι έκφραση, ότι κουβέντα, ότι επίθετο και αν σκέφτηκα μου φάνηκε πολύ λίγο για να περιγράψω τη ζωή ενός κοριτσιού που απ' τα δώδεκα την βίαζαν και την εξέδιδαν ποιοι άνθρωποι; Οι άνθρωποι κοντά στους οποίους θα πρεπε να νιώθει ασφάλεια. Η μάνα της, όπως η ίδια υποστηρίζει τουλάχιστον, και ο σύντροφος της μητέρας της, ο πατριός της. Κι έχει θάρρος για να ναι σήμερα κοντά μας και να (μιλάει δημόσια;). Παρά τα όσα έχει περάσει. (Γίνεται η παρουσίαση των προσκεκλημένων και ακολουθεί διάλογος παρουσιάστριας και Δήμητρας)

-Θέλεις να θυμηθούμε τα πρώτα σου χρόνια, τα παιδικά σου χρόνια;

-Ναι.

-Θέλεις να βαδίσουμε μαζί το μονοπάτι της ζωής σου, της δύσκολης ζωής σου;

-Ναι.

-Μπορείς, είσαι έτοιμη; Γιατί θα 'ναι δύσκολο για σένα.

-Δεν πειράζει.

-Ως παιδί δεν γνώρισες ποτέ πατέρα.

-Όχι.

-Δεν ξέρεις καν ποιος είναι ο πατέρας σου.

-Όχι δεν ξέρω.

-Η μητέρα σου εργαζόταν σε μπαρ;

-Ναι, εργαζότανε σε μπαρ.

-Από τότε που τη θυμάσαι;

-Από τότε που τη θυμάμαι.

-Και είσαι η πρωτότοκη. Η πρώτη της κόρη.

-Ναι.

-Στη συνέχεια απέκτησε άλλα τέσσερα κορίτσια από διαφορετικούς άντρες;

-Από διαφορετικούς πατεράδες.

-Ε, οι μοναδικοί άνθρωποι που είχες στη ζωή σου για να στηριχτείς απ' ότι κατάλαβα απ' τη συνέντευξη που είπες ως παιδί ήταν οι αδελφές σου.

-Ναι.

-Τέσσερα κοριτσάκια μικρά.

-Τέσσερα.

-Που μεγαλώνετε η μια στηρίζοντας την άλλη στην ουσία. Ο εφιάλτης χτύπησε την πόρτα πριν καν σε βιάσει ο πατριός σου. Πριν έρθει αυτή η συνταρακτική δύσκολη στιγμή της ζωής σου. Ήδη από παιδιά περνούσατε δύσκολα.

-Ναι.

-Ζούσατε στο περιθώριο. Τ' άλλα παιδιά απ' ότι περιέγραψες δε σας πολυπλησίαζαν.

-Όχι.

-Γιατί; Μπορείς να το σκεφτείς αυτό;

-Γιατί δεν μας πλησίαζαν γιατί μας έλεγαν ότι δεν έχουμε πατέρα.

-Ήσαστε στιγματισμένοι.

-Μας λέγανε ότι ήμασταν μπάσταρδα και μας κοροϊδεύανε συνέχεια στο σχολείο.

-Ήταν και οι συνθήκες που ζούσατε;

-Ναι, ήταν και οι συνθήκες.

- Ζούσατε πολύ φτωχικά.
- Ναι. Φτωχικά αλλά τίμια.
- Σας είχανε θέσει στο περιθώριο δηλαδή.
- Ναι, ναι.
- Οι δάσκαλοι σας βοηθούσανε καθόλου;
- Μας βοηθούσανε.
- Τα παιδιά όμως ήταν πιο σκληρά απέναντί σας.
- Ναι.
- Μέχρι τα δώδεκά σου λοιπόν μεγάλωνες δύσκολα μεν αλλά ως παιδί. Μέχρι που κάποια στιγμή ο πατριός σου σου έκλεψε ότι πιο πολύτιμο είχες.
- Κάποιος:** Την αθωότητά της.
- Την παιδική σου αθωότητα και αγνότητα. Τι άνθρωπος ήταν αυτός; Σας ήταν βίαιος; Σας φερόταν άσχημα μες στο σπίτι, σας κακοποιούσε;
- Ναι, δεν ήτανε καλός, μας φερνότανε πολύ άσχημα στο σπίτι και σ' εμένα και στ' αδέρφια μου.
- Σας χτυπούσε;
- Μας χτυπούσε, μας φώναζε.
- Σας χτυπούσε πολύ; (Δηλαδή πηγαίνατε;)
- Ναι, με τη ζωστήρα.
- Με τη ζώνη;
- Ναι, με τη ζώνη.
- Σας χτυπούσε αν τυχόν κάνατε κάποια αταξία ή έτσι απλά;
- Ναι μας χτυπούσε. Και χωρίς να κάνουμε αταξία. Έπινε και μας χτύπαγε.
- Έπινε και σας χτύπαγε. Και πηγαίνατε στο σχολείο μελανιασμένα;
- Πηγαίναμε με σημάδια στο σχολείο.
- Δεν το 'χε προσέξει;
- Και μας λέγαν οι δασκάλες γιατί είσαστε μελανιασμένα; Τι να τους πούμε; Πέσαμε και χτυπήσαμε.
- Φοβόσαστε να πείτε για την κακοποίηση.
- Φοβόμασταν να τα πούμε όλα αυτά. Γιατί τι θα 'λεγε ο κόσμος;
- (Ακολουθεί διαφημιστικό διάλειμμα)
- Στεφανίδου:** Η Δήμητρα είναι εικοσιτεσσάρων ετών. Είναι πλέον γυναίκα. Είναι έγκυος και έχει γίνει ήδη μία φορά μητέρα. Αυτό το κορίτσι όμως έχει ζήσει έναν εφιάλητη που ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να φανταστεί. Είναι μέλος, η πρωτότοκη κόρη συγκεκριμένα, της, εντός εισαγωγικών, οικογένειας της Λούτσας, της οικογένειας που κατηγορείται ότι εξέδιδε τα παιδιά της. Τη δωδεκάχρονη κόρη τους σε γηραιούς κυρίους της γειτονιάς. Είναι η υπόθεση που είχε συνταράξει το πανελλήνιο πριν από λίγο καιρό και είχε προκαλέσει πλήθος συζητήσεων σε ενημερωτικές εκπομπές και δελτία ειδήσεων. Η Δήμητρα είναι εδώ. Μιλάει ανοικτά για τη ζωή της, μιλάει ανοικτά για όλα. Το μόνο που θέλει (2φ) είναι αγάπη. Την αγάπη που δεν πήρε από την ίδια της την μάνα, που αν αληθεύουν όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί, δεν μιλάμε για μάνα, μιλάμε για ένα τέρας. Η Δήμητρα λοιπόν το μόνο που θέλει είναι η αγάπη μας. Και η αγάπη σας. Την αγάπη που δεν πήρε απ' την μάνα τη διεκδικεί από σας. Γι' αυτό είναι δω σήμερα. Γιατί μόνη της δεν μπορεί να ξαναφτιάξει τη ζωή της. Γιατί κάποιοι αποφάσισαν ότι η ζωή της έπρεπε να καταστραφεί και τα όνειρά της να γκρεμιστούν, η προσωπικότητά της να τσαλαπατηθεί από τα δώδεκά της χρόνια κιόλας. Όταν ο πατριός της τη βίασε. Ένας άνθρωπος λοιπόν που σας χτυπούσε λες με τη ζώνη. Σας μελάνιαζε κι εμένα και τις αδελφούλες σου,
- Κι εμένα και τις αδελφούλες μου.

-Η μητέρα σου τι στάση κρατούσε απέναντι σ' αυτές τις βιαιοπραγίες;
-Τίποτα. Δε μίλαγε.
-Τον φοβόταν πιστεύεις και η μητέρα σου;
-Δεν πιστεύω. Μπορεί να τον φοβότανε.
-Συναινούσε σιωπηλά στους ξυλοδαρμούς.
-Ναι. Ναι. Δεν έδινε σημασία η μάνα μου. Και της το χα πει μαμά θέλω να με σώσεις. Και μου είπε άσε με ήσυχη. Πήγαινε στο δωμάτιό σου. Και πήγα. Έσκυψα το κεφάλι μου και πήγα κλαμένη στο δωμάτιό μου.
-Κάποια στιγμή έφυγε η μαμά από το σπίτι.
-Ναι έφυγε η μάνα μου απ' το σπίτι κάποια στιγμή. Πήγε στο σουπερμάρκετ να ψωνίσει.
-Ναι.
-Και ήρθε ο πατέρας μου στο, ήρθε μέσα στο δωμάτιο που κοιμόμουν. Και με βίασε. Ήρθε μέσα στο δωμάτιο και μ' έπιασε να με βιάσει. Και με βίαζε συνέχεια. Μετά έφερε φίλους του στο σπίτι. Κάθε μέρα.
-Να σε ρωτήσω κοριτσάκι μου. Ήσουν δώδεκα χρονών τότε. Όταν συνέβη το είπες σε κάποιον;
-Όχι. Δεν το είπα σε κανέναν.
-Τον φοβόσουν γιατί; Ντρεπόσουν;
-Ναι. Ντρεπόμουν τον εαυτό μου.
-Γι' αυτό που είχε γίνει;
-Ντρεπόμουν για αυτό που είχε γίνει.
-Αισθάνόσουν ότι μήπως είχες κάνει εσύ κάτι λάθος, μήπως το είχες προκαλέσει.
-Ναι.
-Αυτό δεν ένιωθες; Γιατί πάρα πολλές φορές τα θύματα βιασμών και θα μας τα πουν σε λίγο οι ειδικοί, εγώ δεν είμαι ψυχολόγος, ε, ειδικά τα παιδιά αισθάνονται ντροπή, αισθάνονται άσχημα ότι μπορεί να 'χουν κάνει κάτι κακό και το προκάλεσαν αυτό που συνέβη.
-Κι αυτό εγώ το χω σκεφτεί. Λέω μήπως έκανα γω κάτι και το προκάλεσα.
-Έτσι λοιπόν έμεινες σιωπηλή. Δεν το πες σε κανέναν.
-Όχι.
-Ούτε στις αδελφές σου;
-Ούτε στις αδελφές μου.
-Οι αδελφές σου ήτανε, πόσο πιο μικρές είναι οι αδελφές;
-Ήτανε μικρές. Πήγαιναν σχολείο ακόμα.
-Εσύ ήσουν δώδεκα. Οι αδελφές πόσο ήτανε;
-Ήμουν δώδεκα. Ήτανε μικρές.
-Οκτώ, πόσα χρόνια διαφορά έχετε;
-Με τη μία μου την αδελφή έχω ένα χρόνο διαφορά.
-Έντεκα.
-Γιατί έχουμε γεννηθεί τον ίδιο μήνα. Ε, με τις άλλες, οι άλλες είναι μικρές. Η μία είναι είκοσι και η άλλη είναι δεκατέσσερα.
-Σήμερα.
-Σήμερα.
-Θυμάσαι, μετά το βιασμό σου. Θυμάσαι πως ένιωθες, θυμάσαι αν άλλαξες, θυμάσαι τη συμπεριφορά σου στο σχολείο, τη συμπεριφορά σου απέναντι στη μαμά, δεν πρόσεξε κανείς τίποτα;
-Όχι.
-Δεν κατάλαβαν ότι σου είχε συμβεί κάτι τόσο τραγικό, τόσο συνταρακτικό;
-Όχι. Κανένας δεν το κατάλαβε αυτό.

-Δεν σε ρώτησε κανείς γιατί είσαι έτσι;
-Όχι, κανένας. Όχι.
-Δεν έκλαιψες, δεν ήσουνα φοβισμένη;
-Όχι. Ήμουνα φοβισμένη και έκλαιγα αλλά δεν τα 'δειχνα.
-Γιατί ήσουνα πάντα φοβισμένη φαντάζομαι.
-Ναι.
-Στη συνέχεια ο άνθρωπος αυτός, και θα βάλω και εισαγωγικά και σ' αυτή τη λέξη, άρχισε, αφού έκανε αυτός την πρώτη κτηνωδία στο παιδικό σου κορμάκι, άρχισε να φέρνει κι άλλους κυρίους στο σπίτι.
-Ναι, έφερνε κι άλλους κυρίους. Σε μεγάλη ηλικία.
-Ξέρεις, ήθελα να σε ρωτήσω. Είχε γίνει τότε πολύς λόγος για τους ανθρώπους αυτούς που επισκέφτονταν το σπίτι. (Η Δήμητρα γνέφει καταφατικά). Τι άνθρωποι ήταν αυτοί που πήγαιναν μ' ένα μωρό; Μ' ένα δωδεκάχρονο παιδάκι. Τι άνθρωποι ήταν αυτοί; Ήταν άνθρωποι της γειτονιάς; Ήταν άνθρωποι που τους ήξερες; Ήταν μεγάλοι άνθρωποι. Είχαν οικογένειες; Τι άνθρωποι ήταν αυτοί;
-Ναι. Είχαν οικογένειες.
-Είχαν παιδιά; Είχαν γυναίκες; Είχαν; Τι άνθρωποι ήταν αυτοί που ερχόντουσαν και ασελγούσαν στο κορμάκι σου το παιδικό;
-Ε, ήτανε μεγάλοι αυτοί και αυτοί οι άνθρωποι. Δεν μπορώ να τους πω ανθρώπους. Δεν ξέρω πως αλλιώς να σας το πω.
-Δηλαδή τι ήτανε; Ήταν εβδομήντα χρονών; Εξήντα που λένε ότι;
-Ήταν εβδομήντα, ογδόντα, πενήντα χρονών.
-Τι ογδόντα; Είχε τόσο ηλικιωμένους ανθρώπους; Ήτανε παππούδες στην ουσία.
-Ναι. Παππούδες. Ναι.
-Παππούδες που τους βλέπει κανείς με τα εγγονάκια τους στις παιδικές χαρές. Παππούδες που τσουλάνε τα καρότσια.
-Να σας πω και κάτι κ. Τατιάνα; Εγώ όταν πήγαινα στην παιδική χαρά κι έβλεπα παιδάκια που τα είχε η μαμά τους απ' το χέρι έκλαιγα. Γιατί λέω η δικιά μου η μαμά δε μου τα 'κανε αυτά. Κι όποτε βλέπω παιδάκι κλαίω.
-Γιατί εσύ δεν ένιωσες ποτέ τη μητρική στοργή, το μητρικό χάδι.
-Όχι. Έβλεπα πολλά παιδάκια που τα αγκάλιαζε η μαμά τους, τα φίλαγε, τα πρόσεχε, τα φρόντιζε και λέω κοίτα, αυτή η μαμά φροντίζει τα παιδιά της. Η δικιά μου όμως δε μας φροντίζει. Ποτέ δε μας φρόντισε. Γιατί όταν μεγαλώσαμε μας είπε η μάνα μας να κάνουμε ότι θέλουμε. Μετά μας άφησε.
-Ήταν λοιπόν άνθρωποι οι οποίοι τους γνώριζες εσύ; Τους είχες δει στη γειτονιά, τους ήξερες;
-Όχι.
-Τους έβλεπες πρώτη φορά;
-Αυτούς που έφερνε ο πατέρας μου, ναι, ο πατριός μου
-Τον λες πατέρα ακόμα, ε;
-Ναι.
-Αντέχεις και χρησιμοποιείς αυτή τη λέξη.
-Γιατί με μεγάλωσε. Πως με μεγάλωσε δεν ξέρω. Εγώ ήθελα να βρω τον πραγματικό μου πατέρα, να δω ποιος είναι. Ήθελα να μάθω ποιος είναι.
-Ήταν άνθρωποι λοιπόν που έβρισκε ο πατριός σου.
-Ναι. Ήτανε φίλοι του αυτοί που έβρισκε ο πατριός μου και τους έφερνε στο σπίτι συνέχεια. Με βάζανε σ' ένα δωμάτιο και με βιάζε. Με βιάζανε αυτοί που έφερνε ο πατέρας μου.
-Αγάπη μου, η μαμά σου, τα αδέρφια σου, που ήταν εκείνη την ώρα που γινόντουσαν αυτά;

-Σπίτι μέσα.
-Ήτανε μέσα στο σπίτι η μητέρα σου και τ' αδελφάκια σου (;);
-Και τ' αδελφάκια μου ναι, τα τρία.
-Η μαμά σου δεν αντιδρούσε καθόλου; Είναι καλά στην υγεία της; Μήπως είναι άρρωστη, μήπως έπαιρνε ναρκωτικά; Πως ακριβώς δεν αντιδρούσε;
-Όχι δεν έπαιρνε ναρκωτικά. Έπαιρνε ψυχοφάρμακα (2φ). Μ' αυτά, δεν ξέρω μ' αυτά τα χάπια. Μου δίνανε και μένα χάπια. Ψυχοφάρμακα. Για να με είχανε καταθλωμένη μες στο σπίτι. Να μην έβγαίνα έξω καθόλου. Να μην έβλεπα το έξω καθόλου.
-Όταν άρχισε αυτή η φρίκη σταμάτησες να πηγαίνεις στο σχολείο; Σταμάτησες να 'χεις επαφή με τον έξω κόσμο;
-Ναι. Σταμάτησα το σχολείο.
-Σε σταμάτησαν εκείνοι εννοείς.
-Με σταμάτησαν εκείνοι απ' το σχολείο και μετά σταμάτησα να έχω επαφές απέξω μαζί με τον κόσμο.
-Για να μπορούν να σε εκμεταλλευτούν καλύτερα.
-Ναι.
-Για να βγάλουνε μεγαλύτερο κέρδος. Ποτέ δε μίλησες στη μάνα σου;
-Όχι.
-Ποτέ δεν πήγες να την ταρακουνήσεις, να της πεις τι μου κάνεις, γιατί δεν με προστατεύεις;
-Όχι. Συνέχεια φώναζε και χτύπαγε.
-Σου φώναζε σ' εσένα;
-Ναι. Και στην τρίτη μου αδερφή φώναζε και τη χτύπαγε. Τη χτύπαγε με τη ζωστήρα και τη μυγοσκοτώστρα. Και είχε σημάδια. Και 'γω την έβλεπα την αδερφή μου και τη λυπόμουνα πάρα πολύ αλλά δεν μπορούσα να κάνω κάτι. Να τις βοηθήσω. Έστω και είναι αδερφές μου. Γιατί εγώ πονάω. Τις αδερφές μου τις πονάω αλλά έβλεπα τη μάνα μου να χτύπαγε την άλλη μου αδερφή με τη μυγοσκοτώστρα και με τη ζώνη. Και είχε σημάδια παντού στο πρόσωπό της. Σ' όλο της το κορμί. Και τώρα έχει ψυχολογικά προβλήματα αυτό το παιδί.
-Πόσα χρόνια κράτησε αυτή η ιστορία;
-Κράτησε πολλά χρόνια.
-Εσύ είχες αντιληφθεί από την πρώτη στιγμή ότι όλα αυτά ήταν ένα λάθος γιατί ξέρεις πολλές φορές τα παιδάκια, μεγαλώνοντας σ' ένα τόσο νοσηρό περιβάλλον δεν ξέρουν ποιο είναι το λάθος και ποιο είναι το σωστό.
-Όχι.
-Δεν ξέρουν.
-Όχι.
-Δεν καταλαβαίνουν. Αρχικά νομίζουν ότι σ' όλες τις οικογένειες γίνεται το ίδιο. Ότι παντού. Ότι έτσι είναι όλα τα παιδιά. Δεν ξέρουν. Ένα παιδάκι δώδεκα χρονών.
Μαυράκη: Το παιδί είχε θυματοποιηθεί έτσι κι αλλιώς. Καταρχήν ήταν το πρότυπο της μητέρας, που όπως μας λέει το παιδί, η Δήμητρα, ζούσε με αυτόν τον τρόπο, εργαζόταν και εκδιδόταν η ίδια, οπότε το θεωρούν σαν μία πραγματικότητα, κι ύστερα είχαμε όλες τις συνθήκες θυματοποίησης. Ξύλο κι εγκλεισμό. Και κοινωνικό αποκλεισμό. Που σημαίνει ότι έχουν καμφθεί όλες οι αντιστάσεις του παιδιού. Κι όταν έρχεται ο βιασμός του, το παιδί σε ποιόν να αντιδράσει; Σε κείνους που το βασάνιζαν και το εγκλείουν και κανείς δεν νοιάζεται που ένα παιδί έχει χαθεί απ' το σχολείο, από την αυλή, απ' τη γειτονιά, απ' την πλατεία, οπότε είναι το τέλειο θύμα. Πειθαναγκασμένη και ψυχαναγκασμένη να κάνει αυτά που την έβαζαν να κάνει.

-Και μία οικογένεια η οποία δεν είχε και κανένα κοινωνικό περίγυρο. Μία οικογένεια που ζούσε περιθωριοποιημένη σε ένα απομονωμένο σημείο κιάλας, δεν ήτανε μια πολυκατοικία να ακούνε, να βλέπουνε και καλά οι γείτονες, βέβαια οι καταγγελίες για τον εφιάλτη σας ξεκίνησαν από περίοικους, από γείτονες.

-Ναι από γείτονες. Γιατί οι γείτονες μας αγαπούσανε πάρα πολύ.

-Σας αγαπούσανε;

-Που 'μασταν παιδάκια, ναι. Και μας φέρνανε πράγματα, μας παίρνανε καραμέλες, τα πάντα. Ότι ήθελε ένα παιδάκι.

-Υπήρχανε κάποιοι γείτονες λοιπόν που ένιωθαν ότι κάτι γίνεται εκεί, ότι κάτι συμβαίνει κι ότι περνάτε δύσκολα.

-Ναι. Ναι, ναι.

-Σας βοηθούσαν επειδή σας έβλεπαν

-Και η κοινωνική λειτουργός μας έχουνε βοηθήσει,

-Κοινωνική λειτουργός;

-Ναι, ναι.

-Όταν, παλιά εννοείς ή πρόσφατα;

-Παλιά, παλιά.

-Με την κοινωνική λειτουργό εσύ είχες μιλήσει ως παιδί;

-Ε, είχα μιλήσει κάποτε ως παιδί και κατάλαβε και ντάξει. Μετά από τότες δεν είχα επαφές με κανένανε.

-Τι κατάλαβε; Κατάλαβε

-Της είπα γω αυτά που

-Της είπες ότι σε βίαζε ο

-Ναι, ναι.

-Ένα λεπτό

Μαυράκης: Τραγικό.

-Ένα λεπτό, αυτό είναι. Ένα λεπτό για να το κατανοήσω καλά. Εσύ δηλαδή μίλησες με μία κοινωνική λειτουργό ως παιδί, της είπες ότι σε βίαζε ο πατριός και;

-Και δεν έκανε τίποτα.

-Εξαφανίστηκε;

-Ναι.

-Μας είπε ότι θα μας βοηθήσει αλλά μετά απ' ότι πήγα και της μίλησα δεν εμφανίστηκε. Έφυγε. Χάθηκε. Έψαχνα να τη βρω και δεν την εύρισκα πουθενά.

-Θυμάσαι σε ποια ηλικία έγινε αυτό, πόσων χρονών ήσουν; Θυμάσαι καθόλου;

-Μικρούλα θα 'μουνα. Θα 'μουνα δώδεκα χρονών.

-Ήταν λίγο μετά τους βιασμούς, στην αρχή ήτανε;

-Ναι, μετά.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Υπάρχει μια πιθανότητα να δέχτηκε και η κοινωνική λειτουργός εκβιασμό. Απειλές.

Στεφανίδου: Ε,ότι και να δέχτηκε είναι η δουλειά της νομίζω.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Υπάρχει. Βέβαια είναι κάτι τραγικό αυτό που συνέβη. Είναι τραγικό για το παιδί. Αλλά

Στεφανίδου: Δηλαδή μιλάμε για μία κοινωνική λειτουργό η οποία άφησε ένα παιδί να το σκοτώνουν καθημερινά διότι γι' αυτό εδώ το κορίτσι

Δολιανίτου-Ψαράκη: Κι όχι μόνο ένα. Ήτανε και τα τρία.

Μαυράκης: Και όχι μόνο ένα. Και τα υπόλοιπα.

Στεφανίδου: απ' τα δώδεκα και μετά πέθαινε κάθε μέρα. Κάθε μέρα ζούσε πολλαπλούς θανάτους μέσα σ' αυτό το καμαράκι που την είχανε κλεισμένη.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Από πριν

Στεφανίδου: Και άφησε αυτό το παιδί να ζει έτσι και τα υπόλοιπα επίσης να περάσουν τα αντίστοιχα;

Δολιανίτου-Ψαράκη: Δίνουμε μεγάλη έμφαση στους βιασμούς αλλά θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας τη μητρική ένδεια, την έλλειψη μητέρας από πολύ πιο πριν. Δεν είναι μόνο οι βιασμοί. Είναι ότι αυτό το παιδί, και σήμερα το δείχνει σ' αυτά που λέει, ότι την πονάει πολύ περισσότερο η απουσία της μητέρας. Από αυτά που μας είπε στάθηκε πολύ συχνά στην απουσία της μητέρας. Αυτό ήταν κάτι το, που δεν μπόρεσε να το αντιμετωπίσει. Και την βρήκε λιγάκι πτοημένη, λιγάκι μες στην κατάθλιψη.

Μαυράκη: (;) Την βρήκε πλήρως

Δολιανίτου-Ψαράκη: Την βρήκε χωρίς την εφηβεία της. Δεν την έζησε. Δεν έφτασε ποτέ στην εφηβεία. Τη βρήκε μωρό ο βιαστής της.

Μαυράκη: Και νομίζω κυρία Ψαράκη ότι εκεί έχει μείνει κιόλας.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Κι εγώ αυτό πιστεύω. Ναι.

Στεφανίδου: Κι εδώ μιλάμε για ένα έγκλημα όχι μόνο των ανθρώπων αυτών διότι εδώ, εδώ υπάρχει μία συλλογική ευθύνη. Εκτός από τους γονείς, πώς να τους πω τώρα, γιατί εδώ μιλάμε για ακραίες διαστροφές και για συμπεριφορές οι οποίες είναι αχαρακτήριστες. Άρρωστοι άνθρωποι;

Δολιανίτου-Ψαράκη: Σίγουρα.

Στεφανίδου: Κτήνη, ότι και να 'ναι, δύσκολο να μπει κανείς στη διαδικασία να το σχολιάσει.

Μαυράκη: Έτσι είναι. Γιατί και τα ζώα τα παιδιά τους, κυρία Στεφανίδου,

Στεφανίδου: Από κει και πέρα όμως υπάρχει και η ευθύνη της πολιτείας που στέλνει μέσα σ' αυτό το σπίτι έναν άνθρωπο, ο οποίος θα έπρεπε να 'ναι ο άνθρωπός της, μία κοινωνική λειτουργό η οποία θα 'πρεπε να σώσει εκείνη και τα υπόλοιπα παιδιά και φεύγει άπραγη. Εξομολογείται το κοριτσάκι τους βιασμούς και εξαφανίζεται η κοινωνική λειτουργός. Και επίσης, επίσης θέλω να πω ότι υπάρχει και μία κοινωνία η οποία κάτι έχει καταλάβει και βοηθάει με καραμελίτσες.

Μαυράκη: Οι μεν. Γιατί οι δε επισκέπτονται, έτσι, και κτηνωδούν πάνω στο μωρό.

Στεφανίδου: Υπήρχε κομμάτι της γειτονιάς που ερχόταν στο σπίτι και σε βίαζε; Υπήρχαν άνθρωποι της γειτονιάς;

Δήμητρα: Ναι. Υπήρχανε άνθρωποι και απ' τη γειτονιά.

Στεφανίδου: Μεγάλης ηλικίας άνθρωποι;

Δήμητρα: Ναι αλλά αυτοί ήτανε φίλοι της μάνας μου.

Κάποιος: Δεν ήταν οι κοινοί γείτονες.

Δήμητρα: Κι έστειλε τη μία μου την αδερφή μ' αυτόν τον κύριο να τη βιάσει για να πάρει μόνο 5 ευρώ.

Κάποιος: Ναι. Αυτά, αυτά, αυτά αυτά είναι τα τραγικά στοιχεία

Δήμητρα: Για να βγάλει το κρασί και τα τσιγάρα.

Στεφανίδου: Να σε ρωτήσω κάτι ματάκια μου γλυκά; Τώρα που έγινε όλη αυτή η ιστορία σε κάλεσαν να δώσεις μία κατάθεση στην αστυνομία, να τα πεις όλα αυτά που έζησες εσύ;

-Όχι. Όχι, δεν με κάλεσε ούτε αστυνομία ούτε κανένας. Τίποτα.

-Ένα λεπτό βρε παιδιά γιατί εδώ. Δηλαδή μετά από όλα αυτά και τη δημοσιοποίηση του θέματος, την παρέμβαση της πολιτείας, πήρανε την αδελφούλα σου τη μικρή, την δεκατριάχρονη την πήρανε, την πήγανε σε κάποιο ίδρυμα, εσένα ως πρωτότοκη κόρη που 'χεις περάσει τα ίδια και μπορεί να μην το ξέρουνε, δεν σε ρώτησε κανείς, δεν σε κάλεσε κανείς να δώσεις μία κατάθεση κάτι; Κάτι, κανείς δε σε βρήκε;

-Όχι. Κανείς.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Οι γονείς που βρίσκονται;

Μαυράκη: Προφυλακισμένοι.

Στεφανίδου: Εσύ φαντάζομαι εάν σε καλούσανε θα ήθελες να καταθέσεις.

Δήμητρα: Ναι.

Στεφανίδου: Θα ήθελες να βοηθήσεις τις αδελφές σου, να βοηθήσεις αυτή την κατάσταση.

Δήμητρα: Θα ήθελα, ναι. Αν είχα τη δύναμη θα τις βοηθούσα.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Είναι σίγουρο ότι αυτοί οι γονείς είναι άρρωστοι. Δεν στέκουν. Και νοητικά είναι άρρωστοι και νοητικά. Το μυαλό τους πρέπει να είναι πολύ κάτω απ' τον μέσον όρο. Και νοητικά και συναισθηματικά. Είναι άρρωστοι οι γονείς της. Και άρρωστοι γονείς βγάζουν και άρρωστα παιδιά.

Μαυράκη: Αυτό είναι άλλοθι για εκείνους κ. Ψαράκη. Οι γονείς είναι τέρατα διότι και τα ίδια τα ζώα για τα μωρά τους νοιάζονται και γίνονται τα σπυργιτάκια αετοί και οι γατούλες ύαινες. Για να σώσουν τα μωρά τους από τον κίνδυνο. Όχι να τα εκθέτουν οι ίδιοι και να τα δίνουν βορά σε άρρωστους ανθρώπους αντί πινακίου φακής. Αντί πέντε ευρώ, έτσι;

Στεφανίδου: Είναι φοβερό αυτό που λέτε πάντως κ. Μαυράκη. Όντως. Και τα ζώα, τα ζώα τα παιδιά τους τα φροντίζουν.

Μαυράκη: Έτσι.

Στεφανίδου: Τα προστατεύει. Η μάνα προστατεύει το μικρό στο ζωικό βασίλειο. Το μωρό της. Πεθαίνει αν χρειαστεί για να το σώσει. Ρίχνεται στη μάχη μέχρι θανάτου για να σώσει η μάνα το παιδί της στα ζώα. Εδώ; Εδώ μιλάμε για μία περίπτωση που προκαλεί ρίγη ανατριχίλας τα όσα περιγράφεις. (Ακολουθεί δ.δ.).

Στεφανίδου: Φίλες και φίλοι η συνέντευξη η σημερινή είναι για μένα πάρα πολύ δύσκολη. Μου είναι πολύ δύσκολο να εξομολογώ, αν θέλετε, τη Δήμητρα και να τη ρωτώ για τα όσα έχει περάσει. Δεν ξέρω αν έχετε παρακολουθήσει από την αρχή την εκπομπή, η Δήμητρα είναι η πρωτότοκη κόρη της οικογένειας από τη Λούτσα που εξέδιδε τα παιδιά της σύμφωνα με το κατηγορητήριο, θα έρθουν οι άνθρωποι αυτοί αντιμέτωποι με τη δικαιοσύνη. Το ζήτημα είναι με τις ψυχές, τις καρδιές των κοριτσιών αυτών που έχουν γίνει σήμερα γυναίκες κάποιες από αυτές. Γιατί η Δήμητρα είναι σήμερα εικοσιτεσσάρων χρονών. Ξέρετε, εγώ βλέπω δίπλα μου ένα παιδί. Δε βλέπω μια γυναίκα. Ένα κοριτσάκι βλέπω. Ένα μικρό κοριτσάκι. Γιατί δεν της έδωσαν την ευκαιρία να μεγαλώσει, να γίνει γυναίκα. Όταν ήταν δώδεκα χρονών παιδάκι την ποδοπάτησαν, την κατασπάραξαν. Την βίασε ο ίδιος της ο πατριός και με τη συναίνεση της μητέρας της την εξέδιδαν σε γηραιούς κυρίους της γειτονιάς και όχι μόνο. Ποδοπάτησαν την προσωπικότητά της, τα πάντα. Ένα παιδί κακοποιημένο που πήγαινε στο σχολείο μαυρισμένο από το ξύλο. Ένα παιδί που δεν ήταν ποτέ παιδί. Θυμάσαι τον εαυτό σου παιδί αγάπη μου;

-Όχι.

-Έπαιξες ποτέ εσύ με κουκλίτσες, είχες παιχνίδια;

-Όχι.

-Γέλασες, έτρεξες;

-Όχι. Ποτέ.

-Πήγες ποτέ στην παιδική χαρά;

-Πήγαινα όταν ήμουνα, τώρα, τώρα μεγάλη. Πηγαίνω. Και βλέπω εκεί πέρα οικογένειες που αγκαλιάζουν τα παιδάκια τους, που άμα πέσει κάτω και χτυπήσει πάει, το φροντίζουνε.

-Πηγαίνεις τώρα μεγάλη.

-Πηγαίνω.

-Τώρα στα εικοσιτέσσερα;

-Τώρα στα εικοσιτέσσερα.

-Να κάνεις αυτό που ονειρευόσουν ως κοριτσάκι;

-Ναι.

-Έχεις ανάγκη να ζήσεις, να ζήσεις σαν παιδί αυτό που δεν έζησες.

Κάποια: Τη ζωή που δεν έζησες.

-Κι ο άντρας μου λέει είσαι ένα μωρό παιδί. Πάντα μου το 'λεγε. Και κάθε μέρα έρχεται μ' ένα λουλούδι. Και με φιλάει. Μου λέει αγάπη μου τι κάνεις; Είσαι καλά; Είναι ο μόνος που μ' έσωσε. Για μένα είναι ήρωας. Και τον αγαπάω πολύ. Γιατί κάναμε κι ένα παιδάκι μαζί. Που αυτό το παιδάκι σήμερα εγώ δεν το 'χω. Δεν το έχω γιατί το είχα στη μάνα μου και η μάνα μου δεν το φρόντισε το παιδί.

-Περίμενε ψυχή μου. Θα μου τα πεις αυτά σε λίγο. Θέλω να μου πεις πρώτα, θα 'θελα να δούμε ένα βίντεο, να δούμε πως κατάφερε μετά από τη χρόνια αυτή κακοποίηση και τους βιασμούς να ξεφύγει απ' αυτό το σπίτι. Πως έφυγε. Πάμε να δούμε το βίντεο να μας τα πει.

Ακολουθεί βίντεο.

Λεζάντες : «Με εξέδιδαν η μητέρα και ο πατριός μου», «Θέλω να πάρω πίσω το παιδί μου και να ζήσω ευτυχισμένη», «**Για 8 χρόνια έζησα στην κόλαση** που μου επέβαλλαν οι γονείς μου», «Ο πατριός μου βίαζε και τις αδερφές μου»

(Κάποιες στιγμές προβάλλονται διάφορα πλάνα και στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης αναγράφεται «Πλάνα από ταινία»)

Αφηγητής: Μία γυναίκα που έζησε στην κόλαση και ξέφυγε.

Δήμητρα: Όταν ήμουν δώδεκα χρονών με ανάγκασαν να σταματήσω το σχολείο για να με βιάζονε για να παίρνουνε λεφτά.

Αφηγητής: Μία μητέρα που ζητά πίσω το παιδί της.

Δήμητρα: (κλαίγοντας) Δώστε μου πίσω το παιδί μου πίσω. Δεν θέλω τίποτα άλλο.

Αφηγητής: Ζώντας ένα φρικτό μαρτύριο από τα δώδεκα μόλις χρόνια της η Δήμητρα όπως λέει εκδιδόταν από την μητέρα και τον πατριό της. Αναγκασμένη να υπομένει τον δυσβάστακτο πόνο στο κορμί και την ψυχή της και ανίκανη να αντιδράσει προσπαθούσε να βρει τις δυνάμεις ώστε να ξεφύγει από την κόλαση που ζούσε.

Δήμητρα: Παρακαλούσα τη μαμά μου να μ' αφήσει να πάω σχολείο και μου είπε όχι, δε θα πας σχολείο, θα κάτσεις εδώ για να βγάλουμε λεφτά. Με είχαν κλειδωμένη μες στο σπίτι και δεν μ' άφηναν να βγω έξω.

Αφηγητής: Σύμφωνα με τα λεγόμενα της εικοσιτετράχρονης γυναίκας για χρόνια ολόκληρα παραδομένη στην άθλια μοίρα της ερχόταν αντιμέτωπη με την αδιαφορία των γονιών της και τις διεστραμμένες ορέξεις των ανθρώπων που την κακοποιούσαν μέσα στο ίδιο το σπίτι που έμενε η οικογένεια. Τα όνειρά της όμως δεν την εγκατέλειπαν και της έδιναν δύναμη να αντέξει το μαρτύριο αυτό. (Για δευτερόλεπτα ακολουθεί τίτλος προς το κάτω μέρος της οθόνης «ήθελα να ξεφύγω»).

Δήμητρα: Τη στιγμή που με βίαζαν εγώ σκεφτόμουν το σχολείο να πάω για να μπορέσω να ξεφύγω. Είχα όνειρο ν' ανοίξω ένα κομμωτήριο, να γίνω κομμώτρια, να 'χω τη δικιά μου τσέπη. Κι αν είχα τη δύναμη θα βοηθούσα κι αυτούς.

Αφηγητής: Η κόλαση που ζούσε η Δήμητρα την έκανε κατά κάποιο τρόπο δυνατή. Αντιμετωπίζοντας τις κακουχίες της καθημερινότητάς της για πολύ καιρό κατάλαβε πως είχε έρθει πια ο καιρός να ξεφύγει από τη φυλακή της. Έτσι, αν και δεν είχε συγκεκριμένο προορισμό έφυγε από το σπίτι των γονιών της αναζητώντας μια καλύτερη ζωή. Επιτέλους η τύχη της χαμογέλασε. (για δευτερόλεπτα ακολουθεί λεζάντα «απόδραση από την κόλαση»)

Δήμητρα: Όταν τους είπα γω κάποια στιγμή όχι και μου λέει η μάνα μου ή θα κάνεις αυτό που σου λέω γω ή θα φύγεις. Και 'γω προτίμησα να φύγω. Πάω σ' ένα παγκάκι, κάθομαι μέχρι να νυχτώσει και κοιμάμαι εκεί. Στο παγκάκι. Ήμουν σε

άθλια κατάσταση. Μετά γνωρίζω κάποιον κύριο. Με πήρε, με πήρε στο σπίτι του, με πήγε στους γιατρούς, μ' έκανε καλά και σήμερα μένω μαζί του.

Αφηγητής: Ο άνθρωπος που έτυχε να βρεθεί στον δρόμο της Δήμητρας είναι ο σημερινός σύντροφός της, ο Δημήτρης. Ένας άντρας που μπροστά στην φρίκη προέταξε την αγάπη του. Σύμφωνα με τη Δήμητρα, μετά την φυγή της από το σπίτι-κολαστήριο οι τρεις αδελφές της πήραν τη θέση της κι έπεσαν θύματα εκμετάλλευσης από τους ίδιους τους γονείς.

Δήμητρα: Τις βίαζαν μέσα στο σπίτι και άμα ήτανε εκεί ο πατέρας της δεν πηγαίνανε στο σπίτι, πηγαίνανε στα χωράφια.

Αφηγητής: Η διεστραμμένη κατάσταση που επικρατούσε στο σπίτι της οικογένειας ωστόσο αποκαλύφθηκε σύμφωνα με την εικοσιτετράχρονη γυναίκα ύστερα από καταγγελίες περιοίκων. (ακολουθεί για δευτερόλεπτα λεζάντα «η αποκάλυψη της φρικτής αλήθειας»)

Δήμητρα: Μαζεύτηκαν πολλοί από τη γειτονιά τους και πήγανε στην αστυνομία, κάνανε καταγγελία και μετά βγήκε στην τηλεόραση αυτό.

Αφηγητής: Μετά από επιχείρηση της αστυνομίας τον Απρίλιο του 2008 οι υποψίες των ανθρώπων που έμεναν στην περιοχή δυστυχώς επιβεβαιώθηκαν. Η μητέρα και ο πατριός συνελήφθησαν αφού σύμφωνα με ανακοίνωση των αρχών εξέδιδαν την δωδεκάχρονη αδερφή της Δήμητρας. Η κατάθεση της μητέρας στους αστυνομικούς προκαλεί αγανάκτηση.

(Απόσπασμα από την κατάθεση της μητέρας διαβάζεται ενώ ταυτόχρονα εμφανίζεται με υπότιτλους στην οθόνη. Όταν τελειώσει η ανάγνωση εμφανίζεται για 2'' λεζάντα «η κατάθεση της μητέρας»)

Μητέρα: Είχαμε οικονομικά προβλήματα. Δεν μπορούσαμε να ζήσουμε. Κάπως έπρεπε να βρούμε χρήματα. Κανείς δεν μας βοηθούσε.

Αφηγητής: Για τη Δήμητρα ωστόσο η σύλληψη των γονιών της και η τιμωρία τους έχει καλυφθεί από έναν άλλο πόνο. Έχοντας αποκτήσει ένα παιδί με τον αγαπημένο της Δημήτρη, η εικοσιτετράχρονη γυναίκα όπως λέει το εμπιστευόταν στην μητέρα της. Η οποία όμως δεν το πρόσεχε. Έτσι το μικρό παιδί ύστερα από μία επίσκεψη στη γιαγιά του βρέθηκε αφυδατωμένο με αποτέλεσμα να μπει σε ίδρυμα.

Δήμητρα: Ο Δημήτρης και γω πηγαίναμε για δουλειά. Και του λέω πάμε ν' αφήσουμε το μωρό στη γιαγιά του. Αν λέγεται αυτή γιαγιά. Ε, και μου λέει εντάξει γυναίκα θα το πάμε. Και μετά μαθαίνω ότι το παιδί δεν το τάζε. Μαθαίνω ότι το παιδί ότι έπαθε αφυδάτωση. Και τελικά το παιδί το πήρε το ίδρυμα.

Αφηγητής: Σήμερα η νεαρή γυναίκα και ο σύντροφός της αυτό που ζητούν είναι να βγει το παιδί τους από το ίδρυμα και να επιστρέψει σε εκείνους. (ακολουθεί για δευτερόλεπτα λεζάντα «το μόνο που ζητάω είναι το παιδί μου»)

Δήμητρα: Εγώ το μόνο που ζητάω, θέλω να έχω αυτή τη στιγμή το παιδί μου πάνω απ' όλα. Το παιδί μου γιατί δεν αντέχω άλλο χωρίς το παιδί μου. Εγώ θέλω να βγάλω το παιδί μου από κει μέσα και να ζήσουμε μαζί ευτυχισμένοι όπως ήμασταν πρώτα.

Αφηγητής: Περιμένοντας ακόμα έναν καρπό του έρωτά τους η Δήμητρα και ο Δημήτρης προσεύχονται ώστε να μπορούν να κρατήσουν στην αγκαλιά τους και τα δύο παιδιά τους.

Δήμητρα: (κλαίγοντας) Κοριτσάκι μου!!! Δώστε μου το παιδί μου πίσω. Δεν θέλω τίποτ' άλλο!!!

Πίσω στο στούντιο.

-Πάμε να τα πάρουμε λίγο τα πράγματα από την αρχή. Να δούμε πως γνώρισες τον άντρα σου και πως κατάφερες να ξεφύγεις από το κολαστήριο που ζούσες τόσα χρόνια. Όταν κάποια στιγμή μεγάλωσες έκανες τη δική σου επανάσταση.

-Ναι.
-Στα δεκαεφτά, στα δεκαοχτώ, πότε ήτανε;
-Στα δεκαεφτά.
-Τους είπες ότι άλλο εγώ μαζί σας εδώ δε μένω;
-Ναι. Τους το 'πα.
-Στη μαμά και στον πατριό;
-Ναι.
-Δε σε κτύπησε εκείνη τη μέρα;
-Ναι, με χτύπησε.
-Δε φοβήθηκες;
-Και φοβήθηκα. Και μία μέρα έτυχε εγώ τώρα ν' ακούσω, είπε ο πατριός μου ή αυτή θα μείνει εδώ ή εγώ. Και τ' άκουσα εγώ και σηκώθηκα κι έφυγα. Άνοιξα την πόρτα κι έφυγα.
-Η αυτή ή εγώ, γιατί δε σε ήθελε πια;
-Δεν με ήθελε, όχι. Γιατί στέλνανε την άλλη μου αδερφή.
-Δεν ήσουν πια παιδί.
-Όχι. Δεν ήμουν πια παιδί τους.
-Ήσουν άχρηστη. Ήσουν άχρηστη γι' αυτούς εφόσον δεν ήσουν πια παιδί.
-Ναι.
-Οι διεστραμμένοι πελάτες ήθελαν παιδάκια να βιάζουν. Δεκαεφτά χρονών ήσουν πολύ μεγάλη. Τους ήσουν πολύ μεγάλη πια.
Μαυράκη: Φρέσκο κρέας. (2φ)
-Θέλαν να σε διώξουν λοιπόν πια απ' το σπίτι.
-Ναι.
-Και έμεινες στο δρόμο, τι έγινε ακριβώς;
-Ναι, έμεινα στο δρόμο. Έμεινα στο δρόμο.
-Δεν είχες κανέναν ν' απευθυνθείς.
-Δεν είχα κανένανε.
-Φίλο, γνωστό;
-Όχι, όχι. Ούτε φίλους ούτε τίποτα.
-Ήσουν κλεισμένη στο σπίτι αυτό ούτως ή άλλως κλειδωμένη. Δεν είχες κανέναν. Δεν είχες επικοινωνία με τον έξω κόσμο.
-Όχι. Όχι.
-Και τι έκανες;
-Πήγα και κοιμήθηκα σ' ένα παγκάκι. Μέχρι να ξημερώσει. Κάποια στιγμή κάνω στο σύζυγό μου
-Εκεί στην περιοχή;
-Ναι, εκεί στην περιοχή. Κοιμόμουνα σ' ένα παγκάκι έξω απ' την εκκλησία μας.
-Στην εκκλησία πήγες να ζητήσεις βοήθεια;
-Όχι. Δεν πήγα.
-Δεν πίστευες ότι θα μπορούσε να σε βοηθήσει η εκκλησία;
-Δεν μπορούσα να πάω στην εκκλησία.
Μαυράκη: Μήπως την ήξερε την εκκλησία; (2φ)
Δολιανίτου-Ψαράκη: Και δεν είχε τρόπους αντίδρασης ώριμους. Ήταν πάντα ένα παιδάκι.
Μαυράκη: Έχει καθηλωθεί σ' εκείνη τη μικρή ηλικία.
Δολιανίτου-Ψαράκη: Είναι πάντα ένα παιδάκι η Δήμητρα. Γι αυτό δεν μπόρεσε και το παιδί της να το αναθρέψει η ίδια της. Δεν έχει ωριμάσει.
Στεφανίδου: Όχι, για άλλο λόγο ρώτησα. Ε, δε θυμάμαι αν ήταν σ' αυτή την περίπτωση ή σε κάποια άλλη περίπτωση.

Μαυράκη: Όχι στην άλλη ήταν. Στην άλλη. Που άνοιξε αυτή κ. Στεφανίδου.

Στεφανίδου: Ήταν σε άλλη. Ωραία. Να μην το συνεχίσω τότε.

Μαυράκη: Όχι να μην το πούμε αλλά το ένα έφερε τ' άλλο.

Στεφανίδου: Ναι. Κοιμήθηκες όλο το βράδυ στο παγκάκι.

Δήμητρα: Στο παγκάκι. Και ένα πρωί κάνω στο σύζυγό μου ωτοστόπ. Και μου λέει που πας κούκλα μου; Λέω πάω στα Σπάτα. Και μου λέει εντάξει. Μπες μέσα. Μπαίνω μέσα στο αυτοκίνητο.

-Στα Σπάτα που πήγαινες εσύ στα Σπάτα;

-Με στείλανε στα Σπάτα να με βιάσουνε για να πάρει χρήματα η μάνα μου.

-Α, επέστρεψες πίσω στο σπίτι εσύ μετά γιατί δεν είχες που να πας.

-Ναι. Και σταματάει ετούτος, ο σύζυγός μου, και μου λέει έλα δω. Του είπα ότι δεν έχω σπίτι και δεν έχω που να μείνω. Μου λέει θα σε πάρω εγώ στο σπίτι μου μου λέει και θα ζήσουμε μαζί. Κι έτσι ερωτητήκαμε, κάναμε ένα παιδάκι και τώρα περιμένουμε και το δεύτερο παιδάκι μας.

-Να σου πω γλυκιά μου. Έκανες ένα παιδάκι με το σύζυγό σου, έτσι;

-Ναι.

-Είπες κάποια στιγμή ότι το παιδάκι αυτό το έδωσες στη μαμά να στο κρατήσει;

-Ναι, το 'δωσα στη μαμά μου γιατί εγώ κι ο Δημήτρης δουλεύαμε.

-Που δουλεύατε;

-Δουλεύουμε σε σίδερα, σε παλιά. Γιατί τώρα δεν έχει δουλειά και δεν. Προσπαθούμε να ζήσουμε μ' αυτά.

-Ναι.

-Μ' αυτά ζούμε, μ' αυτά συντηρούμαστε, κάνουμε τα έξοδά μας. Μ' αυτά.

-Μαζεύετε παλιά σίδερα;

-Ναι. Μαζεύουμε παλιά σίδερα.

-Και έπρεπε να βοηθήσεις τον άντρα σου;

-Και έπρεπε να βοηθήσω και γω. Τον άντρα μου. Και μου λέει ο άντρας μου να πάμε μου λέει το παιδί στη γιαγιά του; Αν λέγεται αυτή γιαγιά.

-Εσύ, εσύ πως το πήγες σ' αυτό το σπίτι που είχες ζήσει εσύ τόσο δύσκολα; Το παιδάκι σου, το

-Μα δεν είχα που να τ' αφήσω.

-ότι πιο πολύτιμο είχες στη ζωή σου πήγες και το άφησες στο κολαστήριο. Πως το 'κανες αυτό;

Μαυράκη: Αυτό ήξερε.

Δήμητρα: Δεν είχα που να το αφήσω το παιδί.

Στεφανίδου: Δεν είχες που να το αφήσεις.

Δήμητρα: Όχι.

Μαυράκη: Ήταν η μόνη πραγματικότητα που γνώριζε κ. Στεφανίδου. Και είπατε προηγουμένως και συγχωρέστε με για τη διακοπή, αν την κάλεσαν να καταθέσει. Μόνο να καταθέσει έπρεπε να την καλέσουν; Ή να τη συνδράμουν, να την βοηθήσουν να θεραπεύσει αυτό που έχει ζήσει και να αποκατασταθεί ως θύμα κακοποίησης και βιασμού για να μπορέσει να πάρει τη ζωή της αλλά και τη ζωή των παιδιών της στα χέρια της;

Στεφανίδου: Θέλετε να σας πω κάτι κ. Μαυράκη; Επικοινωνήσαμε με μία μεγάλη νομαρχία. Δε θέλω ν' αναφέρω ποια. Και τους θέσαμε υπόψιν το θέμα.

Μαυράκη: Το περιστατικό.

Στεφανίδου: Διότι αυτό το κορίτσι είναι κατεστραμμένο. Είναι άρρωστη. Δηλαδή είναι ένα παιδί το οποίο πρέπει για να σταθεί στα πόδια του να περάσει από μακρά ψυχοθεραπεία, να έχει πολύ μεγάλη στήριξη και

Μαυράκη: Έτσι. Είναι ένα θύμα κακοποίησης και βιασμού.

Στεφανίδου: πάρα πολλή αγάπη, να μπορεί οικονομικά να σταθεί στα πόδια του, είναι ένα παιδί το οποίο χρειάζεται χρόνια να συνέλθει, αν συνέλθει.

Μαυράκη: Έτσι.

Στεφανίδου: Αν συνέλθει.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Έχει όλη τη συμπτωματολογία. Έχει όλη τη συμπτωματολογία του τι της συνέβη. Δηλαδή είναι ένα παιδί το οποίο εξακολουθεί να είναι παιδί. Έχει μείνει καθηλωμένη σ' εκείνα τα χρόνια τα νηπιακά, τα προεφηβικά, κανείς δεν ξέρει αν δεν την χειριστεί. Νοητικά δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί. Νοητικά είναι ακόμα μωρό.

Μαυράκη: Τι σας είπε όμως; Η νομαρχία τι μας είπε γι αυτό το μωρό;

Δολιανίτου-Ψαράκη: Δυο λεφτά. Να ολοκληρώσω αυτό που λέω. Ότι και νοητικά και συναισθηματικά είναι ένα πλάσμα που έχει ανάγκη από ψυχοθεραπεία στήριξης. Να στηριχθεί στα πόδια της και να ωριμάσει σιγά-σιγά μέσα απ' τη βοήθεια των ειδικών. Έχει, η συμπτωματολογία της είναι και κατάθλιψη. Είναι ένα παιδί το οποίο δεν έχει μάθει να γελάει. Έχει και κατάθλιψη. Και είναι βέβαια ένα απ' τα συμπτώματα του βιασμού, της κακοποίησης είναι και η κατάθλιψη.

Στεφανίδου: Είναι ένα πολύ βαρύ περιστατικό.

Μαυράκη: Ναι, ακριβώς. Ακριβώς.

Στεφανίδου: Πολύ βαρύ περιστατικό. Και είναι ένα παιδί.

Μαυράκη: Πολυτραυματισμένο.

Στεφανίδου: Πολυτραυματισμένο, το οποίο δεν έχει που να απευθυνθεί, δεν υπάρχει οικογένεια, ποια οικογένεια, δεν υπάρχει τίποτα.

Μαυράκη: Θα την βοηθήσουν;

Στεφανίδου: Ένας άντρας που της έδωσε αγάπη και της δίνει όπως λέει, μ' ένα λουλουδάκι, με μια τρυφερή κουβέντα και μαζεύει μαζί του παλιοσίδερα για να ζήσει. Δεν υπάρχει κάτι. Δεν υπάρχει τίποτα.

Μαυράκη: Η νομαρχία θα τη βοηθήσει;

Στεφανίδου: Και παίρνουμε τηλέφωνο στη νομαρχία, παίρνουμε τηλέφωνο στη νομαρχία. Μία καλή κυρία λοιπόν, της να μου πείτε απ' το κοντρόλ παρακαλώ τι απάντησε; Ήταν απ' τις κοινωνικές υπηρεσίες; Απ' τις κοινωνικές υπηρεσίες. Απ' τις κοινωνικές υπηρεσίες η κυρία.

Μαυράκη: Είναι ίδια σαν την κοινωνική λειτουργό που έψαχνε και δεν εύρισκε η Δήμητρα.

Στεφανίδου: Ξέρετε τι απάντησε; Γιατί εμείς ζητήσαμε να βρεθεί κάποιο κτίριο, κάτι να τη φιλοξενήσει έστω για ένα χρόνο, για δύο, μέχρι να θεραπευτεί το κορίτσι, να βρει δουλειά. Ξέρετε τι απάντησε; Να πάει να δουλέψει λέει, μην την χαϊδεύετε. Απ' τις κοινωνικές υπηρεσίες. Να πάει να δουλέψει. Ποιος να δουλέψει; Οι κοινωνικές υπηρεσίες που την άφησαν να βιάζεται μέχρι μεγάλη ηλικία, μέχρι τα δεκαεφτά; Οι κοινωνικές υπηρεσίες που εξαφανίστηκαν; Είναι οι ίδιες κοινωνικές υπηρεσίες στις οποίες απευθυνθήκαμε και λένε να πάει να δουλέψει μην την χαϊδεύετε. Την παρακολουθείτε εσείς κυρία μου και δε θα πω ποια νομαρχία είναι.

Μαυράκη: Να πάει να δουλέψει. Και την ψυχή της να δουλέψει όμως. (;)

Στεφανίδου: Δε θα πω ποια νομαρχία είναι. Διότι εγώ δε θα δικάσω κανέναν από αυτήν την εκπομπή. Ούτε θα εκθέσω κανέναν. Φαντάζομαι ότι αισθάνεστε ήδη πολύ άσχημα παρακολουθώντας αυτή τη συνέντευξη.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Ασφαλώς.

Στεφανίδου: Διότι εδώ δε μιλάμε για ένα. Δηλαδή όταν δει κανείς τη συνέντευξη ρηγά γιατί εγώ όταν παρακολούθησα αρχικά τη συνέντευξή της, τρόμαξα. Λέω τι γίνεται; Αφηγείται τα περιστατικά στο βίντεο, αν είδατε, σα να μην τα 'χει ζήσει, ε;

Μαυράκη: Έτσι είναι (2φ).

Στεφανίδου: Λίγο σαν μου φάνηκε ότι γέλαγε κιόλας. Και τρελάθηκα. Τι λέει τώρα;

Κάποια: (Και περιγραφή κάνει;) Δεν έχει συναίσθημα.

Στεφανίδου: Λέει ότι τη βίαζε, την εξέδιδε η μάνα της η ίδια, τι λέει;

Μαυράκη: Κ. Στεφανίδου ξέρετε πόσο καιρό χρειαζόμαστε;

Στεφανίδου: Κι άμα λίγο την κουβεντιάσεις και την πλησιάσεις βλέπεις ότι εδώ είναι ένας άρρωστος άνθρωπος, ένα παιδί τόσο τραυματισμένο που δε μεγάλωσε ποτέ. Έχει μείνει στην ηλικία των δώδεκα χρονών το κορίτσι αυτό.

Μαυράκη: Και δεν μπορεί σε μία συνέντευξη κ. Στεφανίδου να βγάλει το συναίσθημα.

Στεφανίδου: Να πάει να δουλέψει λέει. Να μην την χαϊδεύετε κιόλας. Έτσι την πετάξατε στα σκουπίδια. Κυρία μου εσείς, εσείς που μιλήσατε με την αρχισυντάκτριά μας, έτσι την πετάξατε στα σκουπίδια οι κοινωνικές υπηρεσίες ήταν δώδεκα χρονών και σας εξομολογήθηκε ότι βιαζόταν. Έτσι την πετάτε στα σκουπίδια και τώρα. Και δεν υπάρχει κράτος να της σταθεί. Είμαι σίγουρη ότι οι τηλεθεατές αυτής της εκπομπής θα σταθούν στο πλευρό της. Διότι κράτος δεν υπάρχει να της σταθεί. Να πάει να δουλέψει. Ποιος να δουλέψει; Πως;

Κάποια κυρία: Και τι δουλειά να κάνει;

Άλλη κυρία: Με τι προσόντα;

Στεφανίδου: Ο άνθρωπος ο κατεστραμμένος που στα εικοσιτέσσερα έχει μείνει πνευματικά στα δώδεκα;

Κάποια κυρία: Και κάτω.

Άλλη κυρία: Και ούτε.

Στεφανίδου: Το παιδί που βιαζότανε μέχρι τα δεκαεφτά και τα δεκαοχτώ και το πετάξανε στο δρόμο απ' τους γηραιούς κυρίους της γειτονιάς; Ποιος να δουλέψει;

Μαυράκη: Που δεν ξέρει ούτε ηθικούς κανόνες, ούτε κοινωνικούς, ούτε συναισθηματικούς γιατί δεν τους δίδαξε κανένας και γι αυτό είδατε την απάθεια κ. Στεφανίδου και είπατε ρηγά.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Ωστόσο δράμε ενεργοί με κανόνες.

Μαυράκη: Ναι.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Είναι αυτό το θαύμα. Είναι η δύναμις που έχει μέσα του αυτό το παιδί. Δρα και ενεργεί με κανόνες. Ξέρει τι θα πει να στέκει. Είτε πριν από λίγο τη λέξη τίμια. Ζούσαμε τίμια. Φτωχικά αλλά τίμια. Παλιά. Ξέρει τι θα πει να ζει κανείς τίμια. Και γι αυτό δεν εξακολουθεί να κάνει τη δουλειά που της μάθανε απ' το σπίτι της.

Μαυράκη: Μπράβο Δήμητρα. Κι όλα θα πάνε καλά γλυκιά μου.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Είναι ένα αξιόλογο πλάσμα. Η δύναμη που έχει μέσα της είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Μαυράκη: Που έγινες μανούλα είναι ευλογία. Και συ θα είσαι μια καλή μανούλα.

Στεφανίδου: Αυτό που θέλει η Δήμητρα είναι να πάρει πίσω το παιδάκι της. Έτσι; Το πρώτο της παιδάκι. Να το δώσουν

Μαυράκη: Εδώ θα πρέπει πρώτα να υπάρξουνε.

Στεφανίδου: Να του δώσει την αγάπη που δεν έδωσε η μαμά της σε αυτή.

Δήμητρα: Ναι. Όλη μου την αγάπη.

Μαυράκη: Θα πρέπει όμως να υπάρξουνε οι συνθήκες όμως.

Στεφανίδου: Θα πρέπει όμως καρδούλα μου να βοηθηθείς εσύ. Έτσι δεν είναι;

Μαυράκη: Έτσι, έτσι.

Στεφανίδου: Πρέπει πρώτα εσένα να βοηθήσουμε και μετά το παιδάκι σου.

Μαυράκη: Να είσαι καλά εσύ για να είσαι και καλή μαμά για το παιδί.

Δήμητρα: (Εγώ δε θέλω τίποτε άλλο;) Το παιδί μου θέλω. Να τ' αγκαλιάσω πάλι.

Στεφανίδου: Εσύ ψυχή μου πρέπει πρώτα να γίνεις καλά.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Το πρώτο που χρειάζεται.

Στεφανίδου: Να φτιάξεις το σπιτικό σου, να σε βοηθήσουμε όλοι μαζί. Και μόλις εσύ γίνεις λίγο πιο καλά γιατί το παιδάκι σου, ε, του δίνουν αγάπη τώρα, -Έτσι είναι (2φ)

Στεφανίδου: το βοηθάνε, είναι εκεί άνθρωποι, να μεγαλώσει καλά.

Μαυράκη: Θα μπορεί να το βλέπει, να έχει επαφή μαζί του.

Στεφανίδου: Να μπορεί να το βλέπει τουλάχιστον.

Μαυράκη: Έτσι, αλλά σιγά-σιγά να δυναμώσει εκείνη για να πάρει το μωρό.

Δήμητρα: Μετά όταν αρρώστησα, το παιδί ήτανε στο ίδρυμα. Όταν αρρώστησα εγώ πέθαινα. Έπαθα πνευμονία. Με παίρνει ο άντρας μου και με πάει στο νοσοκομείο Φλέμιγκ. Και ευχαριστώ πάρα πολύ μία κυρία που τη λένε μαμά Πόπη και μία Αφροδίτη αδελφούλα που έχουν. Και μου στάθηκε κι αυτή πολύ. Και σας αγαπάω πολύ και τις δύο.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Να το το συναισθημα. (2φ)

Στεφανίδου: Σε βοήθησαν στο νοσοκομείο;

Μαυράκη: Τώρα.

Δήμητρα: Ναι. Μ' έκανε καλά. Η μαμά η Πόπη.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Ε βέβαια.

Μαυράκη: Την έχει δει ως ανάδοχη μαμά πια

Στεφανίδου: Έχει την ανάγκη να τη δει μαμά.

Μαυράκη: Βέβαια. Θέλει μια μαμά.

Στεφανίδου: Τη νοσοκόμα.(:)

Μαυράκη: Και τη λέει μαμά Πόπη και μαμά Αφροδίτη.

Δήμητρα: Έτσι τη λέω. Μαμά τη λέω.

Στεφανίδου: Νοσοκόμα. Και έχεις την ανάγκη να την πεις μαμά γιατί η μαμά σου δεν ήταν μαμά για σένα. Και στάθηκαν αυτές μαμά για σένα.

Δήμητρα: Όχι. Και αδερφή έχω την Αφροδίτη. Τη μαμά Αφροδίτη. Που βοηθάει όλα τα παιδάκια του κόσμου. Και κει και ανάμεσα βοηθάει και μας.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Εγώ θα ήθελα να συγχαρώ και το σύντροφό της. Πρέπει να είναι ένας ξεχωριστός άνθρωπος. Της στάθηκε και της στέκεται. Και είναι δίπλα της.

Στεφανίδου: Θα τον δούμε στη συνέχεια. Θα τον γνωρίσουμε και το σύντροφό της, ο οποίος πραγματικά είναι κοντά της και την αγαπάει πολύ και τη φροντίζει μέσα σ' όλες τις δυσκολίες της ζωής τους γιατί ζούνε πάρα πολύ δύσκολα.

Κάποια: Έτσι. Τ' ακούσαμε.

Στεφανίδου: Θέλω όμως να σταθούμε για άλλη μια φορά σ' αυτό γιατί το ζήτημα δεν είναι μόνο ν' ακούσουμε την ιστορία της. Και προσπάθησα να μη μείνουμε και σε καμία λεπτομέρεια απ' τις λεγόμενες γαργαλιστικές αν θέλεις, ροζ της υπόθεσης. Εγώ θα θελα λίγο να σταθούμε όχι μόνο στο τι δεν έκανε η πολιτεία, στο τι δεν κάνει.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς.

Μαυράκη: Στο τι δεν κάνει σήμερα.

Στεφανίδου: Διότι το τρένο πέρασε. Το παιδί το παράτησαν έτσι. Είχε πάει η κοινωνική λειτουργός που το άφησε να βιάζεται. Να πεθαίνει κάθε μέρα. Να πεθαίνει δέκα φορές την ημέρα. Να τη βιάζουν ηλικιωμένοι, η γειτονιά, όλοι. Σήμερα τι κάνει; Σήμερα σου λέει, σήμερα μεγάλωσε.

Μαυράκη: Μην την χαϊδεύετε.

Στεφανίδου: Σαν την μάνα κι αυτή που την έδιωξε απ' το σπίτι. Έτσι τη διώχνει και το κράτος. Έτσι τη διώχνουν οι κοινωνικές υπηρεσίες. Μεγάλωσε τώρα. Αφού μεγάλωσε να τα βγάλει πέρα μόνη της. Ποιος να τα βγάλει πέρα μόνος του; Ποιος; Ο άνθρωπος που έχει μεγαλώσει έτσι; Είναι ικανός ένας άνθρωπος να σταθεί στα

πόδια του αν έχει ζήσει έτσι; Εγώ θα θελα, εμείς είμαστε στο πλευρό της και αυτό θα το δείτε τις επόμενες μέρες. Διότι έχουμε να κάνουμε πάρα πολλά για τη Δήμητρα και τις επόμενες μέρες θα το αποδείξουμε έμπρακτα γιατί η Δήμητρα δε θα είναι μόνο σήμερα στην εκπομπή μας, θα 'ρθει κι άλλες φορές εδώ.

Δήμητρα: Ναι.

Στεφανίδου: Και θα της προσφέρουμε εκτός απ' την καρδιά μας και την αγάπη μας. Εμείς δεσμευόμαστε ότι θα της προσφέρουμε και υλικά αγαθά. Για να κάνει τη ζωή της καλύτερη. Θέλω όμως να παρακαλέσω όλο τον κόσμο. Όλους όσους μας παρακολουθούν. Και κυρίως αυτούς που μας διοικούν. Αυτό που δεν έκαναν τότε να το κάνουν σήμερα. Διότι θέλω να πω ότι σε μία άλλη περίπτωση πρόσφατη, μιας άλλης κοπελίτσας, αν την παρακολούθησες, απ' το Ζευγολατιό, που τη βίαζε ο φυσικός της πατέρας ούτε καν ο πατριός, τη θυμάστε αυτή την ιστορία που βίαζε τις κόρες, που είχαν κάνει παιδιά από τον πατέρα κλπ.

Καλεσμένη: Της Γιωργιάς.

Δήμητρα: Α, ναι, ναι.

Στεφανίδου: Το θυμάσαι αγάπη μου; Εκεί, θέλω να βγάλω το καπέλο στην εκεί Νομαρχία. Ποιος Νομάρχης είναι παρακαλώ πολύ; Ο Νομάρχης Κορίνθου;

Μαυράκη: Ο κ. Ταγαράς. Ο Νίκος ο Ταγαράς.

Στεφανίδου: Λοιπόν κ. Ταγαρά μου, να σας βγάλω το καπέλο κ. Ταγαρά, παρόλο που είστε άνθρωπος ταπεινός και δε μιλάτε δημόσια γι' αυτά τα θέματα. Έχει δώσει ένα οίκημα στην οικογένεια της Νομαρχίας, οίκημα, ένα, ένα μικρό σπιτάκι. Με δυο δωμάτια, δεν παίζει ρόλο. Ζει η οικογένεια. Στέκεται στα πόδια της. Διότι αν έχεις από πάνω και οικονομικά προβλήματα και δεν έχεις που να μείνεις, πώς να ορθοποδήσεις; Που να πας; Στεγάστηκε εκεί η οικογένεια, τα παιδάκια μεγαλώνουν, ασφαλή και σιγά-σιγά η ζωή τους άρχισε να κτίζεται απ' την αρχή. Και να 'στε καλά κ. Νομάρχη, κ. Ταγαρά, να 'στε καλά. Να 'στε καλά που βρήκατε τον τρόπο να βοηθήσετε. Γιατί δεν μπορεί να περιμένουμε κάθε φορά τον απλό πολίτη να πάρει τηλέφωνο σε μια εκπομπή να δώσει σπίτι και να πάρει τηλέφωνο σε μια εκπομπή να βοηθήσει οικονομικά, υπάρχει και κράτος.

Μαυράκη: Εκείνο θα 'πρεπε να προνοεί. Εμείς οι άλλοι να συνδράμουμε.

Στεφανίδου: Και θα ευχόμουν και σ' αυτή την περίπτωση να μην είχαμε την αντιμετώπιση της κυρίας απ' την κοινωνική υπηρεσία «μην τους κακομαθαίνετε, ε βάλτε την να δουλέψει».

Μαυράκη: Πώς;

Στεφανίδου: Θέλω να ρωτήσω τις ειδικούς. Μπορεί αυτό το κορίτσι, είναι σε θέση να σταθεί στα πόδια του, να εργαστεί, να συμπεριφερθεί όπως όλοι εμείς που μεγαλώσαμε με αγάπη;

Ψαράκη – Μαυράκη: (Ταυτόχρονα) Όχι.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Όχι. Πρώτα αυτό το παιδί πρέπει να ωριμάσει, πρέπει να περάσει από μια μακρόχρονη ψυχοθεραπεία και επειδή η πολιτεία δεν προσφέρεται για κάτι τέτοιο, θα πρέπει να προσφερθούμε εμείς. Εγώ προσωπικά μπορώ να την αναλάβω. (Ακούγονται χειροκροτήματα)

Μαυράκη: Κι εγώ για τα παιδιά.

Στεφανίδου: Ένα λεπτό, ένα λεπτό γιατί είναι σημαντικό αυτό που λέτε. Πείτε το.

Δολιανίτου-Ψαράκη: Ότι εγώ προσωπικά μπορώ να της προσφέρω το κατά δύναμιν που μπορώ να προσφέρω σαν ψυχοθεραπεύτρια. (Ξανά χειροκροτήματα)

Μαυράκη: Και γω τη συμβουλευτική για το νέο μωρό και το παλιό όταν θα το πάρει για τον γονεϊκό της ρόλο. Και σ' εκείνην και στον μπαμπά.

Στεφανίδου: Λοιπόν. Εγώ θέλω να υποσχεθώ στη Δήμητρα ότι για πρώτη φορά στη ζωή της θα βοηθηθεί ουσιαστικά. Και θα βοηθηθεί ουσιαστικά διότι πρέπει πρώτα να

μεγαλώσει και να ωριμάσει, όπως είπατε, γιατί κάθε βοήθεια άλλη της είναι άχρηστη ίσως. Και από εκεί και πέρα θα βοηθηθεί και υλικά για να μην έχει εξάρτηση από τους ανθρώπους αυτούς που κατακρεούργησαν την ψυχή της. Η Δήμητρα λοιπόν τις επόμενες ημέρες θα ξαναβρεθεί στην εκπομπή μας. ...και η Δήμητρα τις επόμενες ημέρες θα βρεθεί εδώ και εύχομαι και με τη δική σας βοήθεια να τη βοηθήσουμε να σταθεί στα πόδια της. Δήμητρα, σ' ευχαριστώ πολύ.

Λεζάντες που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια της συνέντευξης:

«Ο πατριός μου με βίασε όταν ήμουν 12 ετών»,

«Με εξέδιδαν ο πατριός και η μητέρα μου»,

«Η μητέρα μου έπαιρνε χρήματα για να με εκδίδει»

«Με εξέδιδαν η μητέρα και ο πατριός μου»,

«Θέλω να πάρω πίσω το παιδί μου και να ζήσω ευτυχισμένη»

«Από τα 12μου με εξέδιδαν ο πατριός και η μητέρα μου»

Πρόκειται περί εκπομπής η οποία ασχολήθηκε με βιασμούς εντός οικογενειών. Κατά τη συζήτηση εμφανίστηκε νεαρή γυναίκα η οποία ανέφερε ότι βιάστηκε σε μικρή ηλικία από τον πατριό της και μετά ταύτα εκδιόταν από τον πατριό και τη μητέρα της σε ηλικιωμένους άνδρες. Αναφέρθηκαν λεπτομέρειες περί της καταγωγής της, των συνθηκών της ζωής της, των προβλημάτων που αντιμετώπιζε ως θυγατέρα αγνώστου πατρός. Όμως η έρευνα της υποθέσεως και ιδίως οι ερωτήσεις της τηλεπαρουσιάστριας προς την ως άνω γυναίκα περιεστράφησαν επανειλημμένως σε λεπτομέρειες γύρω από το βιασμό και την έκδοσή της επί χρήμασι καίτοι αυτή ήταν ανήλικη. Βεβαίως κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να εμφανιστεί στη τηλεόραση και να εκθέσει περιστατικά της ζωής του. Η έρευνα των εν λόγω συνθηκών έγινε από την τηλεπαρουσιάστρια κατά τρόπο που επέφερε βαριά προσβολή στην αξιοπρέπειά της. Σε τέτοια περίπτωση η συναίνεση της παθούσης δεν αίρει, κατά την προαναφερθείσα διάταξη του νόμου, τον παράνομο χαρακτήρα της προβολής. Όμως η έρευνα δεν περιορίστηκε στο διασυρμό της ως άνω γυναίκας, αλλά κατ' αυτήν αναφέρθηκε ότι και οι τρεις ανήλικες αδελφές της έγιναν θύματα παρομοίας εκμεταλλεύσεως από τον πατριό τους και την μητέρα τους με αποτέλεσμα τον διασυρμό και αυτών. Αναμφιβόλως η εκπομπή προβληθείσα σε ζώνη παιδικής τηλεθέασης είναι ικανή να επηρεάσει δυσμενώς τους ανηλικούς και να επιφέρει βαρεία βλάβη στην ηθική και πνευματική ανάπτυξη αυτών. Για τις εν λόγω εκτροπές, ενδείκνυται όπως επιβληθεί στον τηλεοπτικό σταθμό η διοικητική κύρωση του προστίμου.

Λαμβανομένης υπόψη της βαρύτητος της παραβάσεως, του εξ 21,5 % μεριδίου τηλεθέσεως που συγκέντρωσε το πρόγραμμα, κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2003, της εκ 221.654.907 ευρώ διαφημιστικής δαπάνης του έτους 2003, του εκ 5.852.763,05 ευρώ ύψους της επένδυσης που έχει πραγματοποιηθεί από τον εν λόγω σταθμό, και του γεγονότος ότι έχουν επιβληθεί στον αυτό σταθμό με τις αποφάσεις 7/3.7.2002, 68/14.10.2002, 118/14.12.2002, 205/1.4.2003, 333/22.7.03, 343/29.7.2003, 358/30.9.2003, 372/11.11.2003, 391/10.12.2003, 410/23.12.03, 411/23.12.2003, 5/13.1.2004, 6/13.1.2004, 14/20.1.2004, 20/27.1.2004, 47/17.2.2004, 140/18.5.2004, 150/25.5.2004, 182/22.6.2004, 192/22.6.2004, 301/19.10.2004, 400/14.12.2004, 13/11.1.2005, 55/15.2.2005, 98/22.3.2005, 102/29.3.2005, 113/5.4.2005, 138/12.4.2005, 141/19.4.2005, 143/19.4.2005, 158/26.4.2005, 168/10.5.2005, 169/10.5.2005, 170/10.5.2005, 262/5.7.2005, 285/19.7.2005, 320/30.8.2005, 344/13.9.2005, 397/11.10.2005, 414/18.10.2005, 454/15.11.2005, 457/22.11.2005, 482/5.12.2005, 506/13.12.2005, 5/4.1.2006, 52/31.1.2006, 56/1.2.2006, 57/1.2.2006, 58/1.2.2006, 86/14.2.2006, 92/21.2.2006, 142/27.3.2006,

143/27.3.2006, 144/27.3.2006, 145/27.3.2006, 236/9.5.2006, 263/30.5.2006,
313/20.6.2006, 317/27.6.2006, 338/11.7.2006, 339/11.7.2006, 356/18.7.2006,
366/25.7.2006, 367/25.7.2006, 368/25.7.2006, 421/5.9.2006, 438/19.9.2006,
457/3.10.2006, 458/3.10.2006, 463/10.10.2006, 490/7.11.2006, 500/10.11.2006,
511/14.11.2006, 6/9.1.2007, 16/9.1.2007, 30/23.1.2007, 100/26.2.2007,
140/20.3.2007, 174/29.3.2007, 181/3.4.2007, 226/8.5.2007, 243/15.5.2007,
244/15.5.2007, 245/15.5.2007, 342/19.6.2007, 397/10.7.2007, 398/10.7.2007,
425/31.7.2007, 426.31.7.2007, 440/1.8.2007, 499/16.10.2007, 527/6.11.2007,
555/20.11.2007, 558/20.11.2007, 32/15.1.2008, 33/15.1.2008, 34/15.1.2008,
112/26.2.2008, 134/13.3.2008, 224/6.5.2008, 284/27.5.2008, 323/10.6.2008,
407/22.7.2008, 501/7.10.2008, 502/7.10.2008 διάφορες κυρώσεις, το πρόστιμο πρέπει
να καθοριστεί στο ποσόν των 80.000 ευρώ. Μειοψήφησαν ο Πρόεδρος Ιωάννης
Λασκαρίδης, ο Αντιπρόεδρος Νέστωρ Κουράκης και ο Κωνσταντίνος Τσουράκης
κατά τους οποίους το πρόστιμο θα έπρεπε να περιοριστεί στο ποσόν των 50.000
ευρώ.

Για τους λόγους αυτούς
Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης

Επιβάλλει στην εταιρεία με την επωνυμία **ANTENNA TV A.E.**, ιδιοκτήτρια του
ιδιωτικού τηλεοπτικού σταθμού με διακριτικό τίτλο **ANTENNA** την διοικητική
κύρωση του προστίμου των 80.000 ευρώ.

Κατά το άρθρο 4 παράγραφος 3 του Ν. 2328/1995, όπως έχει μετά την δια του
άρθρου 23 παρ. 5 εδαφ. β του Ν. 3166/2003 αντικατάστασή της, η παρούσα απόφαση
κατά την προαναφερόμενη κύρωση, είναι εκτελεστή κατά:

1. Της εταιρείας ANTENNA TV A.E., που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, στην
οδό Κηφισίας 10-12, με ΑΦΜ 094281456, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕΕ ΑΘΗΝΩΝ.
2. Του Μηνά Κυριακού του Ξενοφώντος, κατοίκου Αμαρουσίου Αττικής, στην
οδό Κηφισίας 10-12, με ΑΦΜ 019203337, Δ.Ο.Υ. Κρανιδίου, πρόεδρος Δ.Σ.
και νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε κατά την 7^η Οκτωβρίου 2008.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ